

***„Predstavím si Krista, nášho Pána, na kríži, ako sa s Ním rozprávam,
pýtajúc sa ho ako sa to stalo, že prišiel zomrieť za moje hriechy.“***

(Svätý Ignác, DC 53)

PRED UKRIŽOVANÝM KRISTOM

Nie je ľahké vidieť pravdivo svoj stav. Je v nás veľa sebaobránných mechanizmov a nie je samozrejmé, že sme k sebe úprimní a pravdiví, naopak je v nás veľa sebaklamu. Hriech postupne vytvára v nás náklonnosť ku kompromisom a tak existuje v nás nebezpečenstvo skrytých kompromisov. Kompromisy sú vždy (alebo sa zdajú) veľmi rozumné a logické, vždy nájdeme dôvody, ktorými si ich obhájime a ospravedlníme. Hriech otupuje naše srdce. Stávame sa necitlivými a nevnímajúcimi nielen v medziľudských vzťahoch, ale najmä na Boha, na jeho slovo, na jeho prejavy lásky. Hriech posilňuje v nás falošnú ilúziu našej veľkosti a utvrdzuje nás v presvedčení, že sme schopní žiť z vlastných síl, z vlastnej šikovnosti, schopnosti, a že vlastne Boha ani tak veľmi nepotrebujeme. Skrytá pýcha posilňuje v nás nevedomý postoj sebestačnosti, existovať bez Boha. Ako ľudia, poznačení dedičným hriechom a svojimi osobnými hriechmi, nie sme schopní vidieť v plnosti a jasne svoj stav, a preto musíme prosieť o svetlo, o pravdivé poznanie svojho vlastného stavu, svojho hriechu. Človek odhaľuje skutočnú pravdu o hriechu až v pohľade do očí trpiaceho Krista. Ukrižovaný Kristus je zjavením pravdy o zlobe hriechu, ktorý stál až smrť Božieho Syna, ale je aj zjavením Božej lásky do krajnosti.

Biblický text

„Potom ho zajali, odvedli a zaviedli do veľkňazovho domu. Peter šiel zďaleka za nimi. Keď uprostred nádvorja rozložili oheň a posadali si okolo neho, Peter si sadol medzi nich.

Ako tak sedel pri svetle, všimla si ho ktoráśi slúžka, zahľadela sa naňho a povedala: «Aj tento bol s ním.» Ale on ho zaprel: «Žena, nepoznám ho.» O chvíľu si ho všimol iný a povedal: «Aj ty si z nich.» Peter odpovedal: «Človeče, nie som.» A keď prešla asi hodina, ktosi iný tvrdil: «Veru, aj tento bol s ním, veď je aj Galilejčan.» Peter povedal: «Človeče, neviem, čo hovoríš.»

A vtom, kým ešte hovoril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pánovo slovo, ako mu povedal: «Skôr ako dnes kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.» Vyšiel von a horko sa rozplakal.“ (Lk 22, 54 – 62)

Prosba

Prosím o vnútorné poznanie svojho hriechu, svojho vnútorného chaosu, neporiadku a o poznanie svetského zmýšľania, ktorému podlieham a ktoré je opakom Kristovho zmýšľania. Prosím o pravú ľútosť.

Z Ignácovho života

„Potom som si išiel kľaknúť pod kríž, ktorý bol nablízku, aby som sa poďakoval Bohu. A tam sa mi znovu zjavilo to videnie, ktoré som mal viac rás a ktoré som nikdy nepochopil, tá vec s mnohými očami, čo som prv spomínal a čo sa mi zdala veľmi krásna a akoby s mnohými očami.

Keď som bol však pod tým krížom, jasne som videl, že tá vec nemala také krásne farby ako zvyčajne; vtedy som celkom jasne pochopil, že to bol zlý duch a aj rozhodná vôľa mi to potvrdila. Aj neskoršie sa mi ešte často a dlho zjavoval, ale ja som ho s pohrdaním odháňal pútnickou palicou, ktorú som zvyčajne nosieval v ruke.“ *(Rozhovory pútnika 31)*

Niekoľko otázok na reflexiu:

- Čo som urobil/a pre Krista? Čo robím pre Krista? Čo musím urobiť pre Krista?
- Čo pre mňa znamená sviatosť zmierenia?
- V ktorých oblastiach duchovného života som najviac náchylný/á ku kompromisom?

Záverečná modlitba:

Duša Kristova, posväť ma. Telo Kristovo, spas ma. Voda z boku Kristovho, obmy ma. Umučenie Kristovo, posilni ma. Ó, dobrý Ježišu, vyslyš ma. Nedaj mi odlúčiť sa od teba. Pred zlým nepriateľom chráň ma. V hodinu mojej smrti povolaj ma. A daj mi prísť k tebe, aby som ťa s tvojimi svätými chválil na veky vekov. Amen